

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Problemet er løst, siger hr. Wedell-Neergaard, men siger så selv efterfølgende, at det er dog ikke mere løst, end at en række landmænd, der går på pension efter den 15. maj 2004, vil kunne fortsætte med at få støtten til 2009, hvorefter den bliver beskåret, men dog stadig består.

Det vil sige, at en lang række af de såkaldte kvægpensionister stadig vil kunne få en stor del af deres støtte. Det er vi åbenbart enige om, og er det så ikke mere korrekt at sige: Problemet er løst i det omfang, man overhovedet kan løse det efter de gældende EU-regler med den model, man har valgt. Men der er en stor del, der ikke er løst, der er stadig en del af hullet tilbage, og det kan vi ikke løse fra regeringens og Dansk Folkepartis side med de regler, der er, og med den model, vi selv har valgt. Er det ikke en lige så rigtig, selvfølgelig lidt mindre venlig, men lige så rigtig udlægning?

Det andet spørgsmål er: Nu har Dansk Folkeparti tilkendegivet, at processen ikke har været så heldig. Hr. Wedell-Neergaard er jo ikke særlig involveret i processen og skal derfor heller ikke bebrejdes noget, men jeg er meget optaget af, at vi ikke igen ser en tilsvarende lukket proces, hvor et snævert flertal tromler noget sådant igennem med alle de fejl, det har medført, uden en demokratisk debat. Er hr. Wedell-Neergaard enig i, at i den slags sager bør vi fremover have en åben parlamentarisk behandling med inddragelse af offentligheden?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er korrekt, når hr. Jørn Jespersen siger, at det i virkeligheden var i forbindelse med valget af modellen, man begav sig ind i problemstillingen, og disse konsekvenser opstod. Det er også korrekt, når hr. Jørn Jespersen siger, at der er valgt en model, der løser problemet så godt som muligt inden for EU's rammer, og det er også korrekt, at frem til 2009 vil der stadig være nogle, som kan modtage disse uhensigtsmæssige tilskud. Derfor har det også fra konservativ side været meget afgørende, at der samtidig kommer en ændring af tillægspræmierne i perioden 2009-2012, så man kan sige i 2012, at problemet er løst.

Med hensyn til processen vil jeg ikke sige, at jeg ikke har noget ansvar for den. Men jeg går

fuldt ud ind for en åben proces og mener også, at stoffet her er så kompliceret og vanskeligt, at det har godt af at blive drøftet i en åben kreds.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Tak for den tilkendegivelse. Netop fordi det er et så komplekst stof, er der jo ekstra behov for den åbne debat, der nu er blevet givet tilsagn om.

Det kan ikke udelukkes, at hvis Folketinget havde haft en almindelig lovbehandling af et forslag, der gik på valg af model, havde spørgsmål og svar og offentlighedens inddragelse ført til, at man var blevet opmærksom på problemet allerede på daværende tidspunkt og havde taget højde for det. Demokratiet er jo netop vigtigt, fordi en god belysning af sagerne gør, at man kan undgå de mest eklatante fejl og ikke som nu skal stå efterfølgende og bøvlle med at forsøge at løse nogle af de værste fejl, så jeg siger tak for tilsagnet.

Så siger hr. Wedell-Neergaard, at problemet er løst, men indrømmer samtidig, at der er en del landmænd, som vil kunne få støtten frem til 2009, selv om de er gået på pension. Støtten bliver beskåret fra 2009 til 2012, men er det ikke rigtigt, at en del af støtten stadig er tilbage efter 2012? Det er kun en delvis begrænsning, der vil stadig være støtte til de såkaldte kvægpensionister efter 2012, så derfor kan man vel sige, at problemet ikke er løst fuldt ud, fordi den valgte model og EU's regler ikke tillader det.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Først vil jeg medgive hr. Jørn Jespersen, at dette stof er meget komplekst, og på baggrund af den kompleksitet er det klart, at det at drøfte det i en bredere kreds giver mulighed for at få de detaljer, vi beskæftiger os med her, frem.

Det er korrekt, at i forsøget på at afkoble støtten fuldstændig og dermed afskaffe tillægspræmierne er der det problem, at der bliver ca. en tredjedel af tillægspræmierne tilbage. Inden for rammerne af reformen er det ikke muligt at bortskaffe denne tredjedel, så det er altså på grund af selve valget af reformmodellen, denne konsekvens opstår. Men jeg opfatter problemet som løst og synes, at der er fundet en hensigtsmæssig måde at gøre det på inden for en rimelig tidsramme.